

beliggende Areal med mindst lige saa stort Skyldudbytte (Reinertrag) som det, der fraskilles. Dog kan Ejendommen ikke derved nedbringes under $\frac{1}{2}$ ha.

En yderligere Udstykning af de i denne Paragrafs 2det og 3die Stykke omhandlede Ejendomme skal dog kunne ske, naar Fraskillelsen af en Del af Ejendommen nødvendigøres enten af Hensyn til Panterettigheder, som er stiftet før denne Lovs Ikrafttræden, eller — for Ejendomme, som opstaaer efter denne Lovs Ikrafttræden ved Sammenlægning af Jorder — af Hensyn til de før eller samtidig med Sammenlægningen stiftede Panterettigheder, alt under Forudsætning af, at den paagældende Del af Ejendommen ved Pantsætningen var særskilt matrikuleret.

Samlede Skovstrækninger maa ikke udstykkes i mindre Lodder end 50 ha, og saadanne samlede Skovstrækninger, der allerede er mindre end 100 ha, kan ikke ved Udstykning deles. Hvorvidt en Skov, om hvis Udstykning der er Spørgsmaal, er en „samlet Skovstrækning“, afgøres af Landbrugsministeren.

§ 2.

Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 1 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning i følgende Tilfælde:

naar den paagældende Ejendoms Jordtilliggende har en saa spredt Beliggenhed eller er af en saa uforholdsmæssig Størrelse, at en yderligere Udstykning maa anses for hensigtsmæssig,
 naar en købstadlignende Bebyggelse er opstaaet i Ejendommens Nærhed,
 naar Jord ønskes fraskilt til offentlig Brug,
 naar Jord ønskes fraskilt til Byggegrunde eller Havelodder, hvilke dog ikke maa have en Størrelse af over 0,6 ha, hvorhos der maa have Købere til Grundene eller Lodderne,
 naar Jord ønskes fraskilt til Forening med bestaaende Ejendomme, som ikke ved Forøgelsen faar en Størrelse af over 0,6 ha,
 naar Jord ønskes fraskilt til Oprettelse af Husmandsbrug,
 naar Jordernes Værdi betydelig overstiger, hvad de kan forrente som Landbrug,
 naar et Areal ønskes henlagt fra et mindre Jordbrug til et andet, uden at de paagældende Ejendommers Karakter derved væsentlig forandres,
 naar der efter Landbrugsministerens Skøn foreligger ganske særlige Forhold, der kan gøre Udstykningen ønskelig, saasom den ubetydelige Størrelse af det Grundstykke, der agtes fraskilt Ejendommen, i Forhold til dennes Areal, samt
 for Skoves Vedkommende, naar særlige Omstændigheder efter Landbrugsministerens Skøn taler for en yderligere Udstykning.

§ 3.

Hvor en Hovedparcel i Henhold til foranstaaende Bestemmelser skal lades tilbage, skal denne saa vidt muligt udlægges i en samlet Lod indenfor Kommunens Grænser.

Ingen Lod maa udlægges med en for Jordens Benyttelse uheldig Figur.

Naar det af Kommunalraadets Erklæring over Sagen fremgaar, at Raadet formener, at disse Betingelser ikke er opfyldt, eller at Udstykningen er i Strid med de for Kommunen gældende Vedtægter, afgør Landbrugsministeren, om Udstykningen kan fremmes.

Saafremt Bygningerne til en Landbrugsejendom er beliggende paa et Areal, som fraskilles, skal den tilbageblivende Hovedparcel inden 2 Aar efter Udstykningsdokumenternes Udfærdigelse bebygges med de til det paagældende Jordbrug fornødne